

کمک بهیار محله لشکر از خاطرات خود می‌گوید

پرستاران فراموش شده

صبوری، ابزار کار پرستاران است

خیلی‌ها اعتقاد دارند وقتی فردی، به مرحله کهنسالی می‌رسد، دل‌نازک‌تر می‌شود. در چنین مواقعی افراد سال‌خورده در برابر هر واکنشی حساس می‌شوند و اگر تغییری در رفتار خانواده و نزدیکان خود ببینند، آن‌را به‌سال‌خورده بودن و زمین‌گیر شدن خود نسبت می‌دهند: «سالمندان اخلاق مخصوص به خود را دارند و برای نگهداری از آنان باید صبوری پیشه کنید. ممکن است یک فرد سال‌خورده مانند بچه‌ها لج کند و حتی غذا نخورد. آنجاست که برای رفع این مشکلات، پرستار به کمک آموزش‌ها و وجدان کاری‌ای که دارد، بهترین راه حل‌های روان‌شناسی و عاطفی را به کار می‌گیرد.»

رابطه فرزند-مادری

پرستار، یار و غمخوار بیمار است و زمانی که یک پرستار، بیست و چهار ساعته از سالمندی یا بیماری مراقبت می‌کند، از دختری پسر او به آن فرد نزدیک‌تر می‌شود: «سالمندان از اینکه فرزندانشان وقت نمی‌کنند به آن‌ها سر بزنند، گله دارند. کار پرستار تنها به مراقبت کردن ختم نمی‌شود و گاهی با بیان جملات محبت‌آمیز و دل‌داری دهنده، آنان را بهتر التیام می‌بخشد. باید آن‌ها را به فرزندانشان امیدوار و به آنان کمک کرد تا کمتر سرزدن فرزندانشان را دلیلی بر بی‌اهمیت بودن خود ندانند. در همین درد دل کردن‌های پرستار با بیمار است که گاهی سالمند آن قدر به پرستار خود وابستگی پیدا می‌کند که زمان جدا شدن برای هر دوی آن‌ها خیلی سخت است.»

بهشت

زیر پای مادر است

خانم وطن‌چیان چند ماهی از این بیمار مراقبت می‌کند تا اینکه شرکت او را به مأموریت دیگری اعزام می‌کند. این بار مراقبت از یک نوزاد را به او می‌سپارند: «یک پرستار تا یک بچه را دوست نداشته باشد، نمی‌تواند از او مراقبت کند. پرستاری از بچه، عشق می‌خواهد تا بتوان از او مراقبت کرد. اگر شما بچه‌ها را دوست نداشته باشید، نمی‌توانید از پس گریه‌های مداوم و گاه و بیگاه هشان برآید.»

خدمت بیست و چهار ساعته

مراقبت از سالمند احتیاج به صبر و حوصله‌ای دارد که از هر کسی بر نمی‌آید: «اولین مراقبت من از یک خانم سالمندی بود که بازنشسته فرهنگی بود و در سال‌خورده‌گی به زمین‌خورده و پایش شکسته بود. بر اثر این سانحه، نمی‌توانست از تخت‌خواب بلند شود و تمام کارهایش را باید انجام می‌دادم. طوری زمین‌گیر شده بود که قدرت رفتن به سرویس بهداشتی را هم نداشت و باید ترو خشکش می‌کردم.»

پرستاری از این سالمند خیلی سخت بوده و کلی انرژی از خانم وطن‌چیان گرفته است: «پرستاری من از این خانم سالمند، بیست و چهار ساعته بود و به غیر از جمعه‌ها که وقت می‌کردم سری به خانه و بچه‌هایم بزنم، در تمام هفته پیش او بودم. این خانم سالمند علاوه بر اینکه زمین‌گیر شده بود، دیابتی هم بود و باید چند بار از خواب بلند می‌شدم و کارهای او را انجام می‌دادم. افراد دیابتی به مراقبت‌های ویژه نیاز دارند و علاوه بر کنترل قند خون، تکرر ادرار هم می‌گیرند و کار یک پرستار در چنین مواقعی خیلی بیشتر می‌شود.»

جالب است که همسر این خانم هم در قید حیات بوده است و با هم زندگی می‌کردند ولی او نیز نمی‌توانست از همسرش پرستاری کند؛ اینجاست که نقش یک پرستار بر جسته می‌شود و کاری را که حتی یک مرد نمی‌تواند برای همسرش انجام دهد، انجام می‌دهد.

قطع همکاری
از لحاظ عاطفی،
هم به سالمند
و هم به پرستار
لطمه می‌زند

محمد سلامی استاد-پرستاران، سفیدپوشان محبوب جامعه هستند که در زمان بیماری هر کمکی از دستشان برپایید، برای بیماران انجام می‌دهند. هر ساله هم‌زمان با ولادت حضرت زینب(س)، از پرستاران قدردانی می‌شود و این روز را به احترام آنان، روز پرستار نام نهاده‌اند. در میان پرستاران، کمک‌بھیاری هستند که در مراکز خدمات پرستاری مشغول به کارند و با کمترین دستمزد و گاهی بدون بیمه، به کار پرستاری و مراقبت بیست و چهار ساعته از سالمند و کودک می‌پردازند. در سالروز پرستار از پرستارانی که در بیمارستان‌ها فعالیت می‌کنند، زیاد می‌شنویم اما بهیاریانی که در منازل، از سالمندان مراقبت می‌کنند و تمام کارهای یک بیمار از غذا پختن تا حمام بردن را انجام می‌دهند، مظلوم مانده‌اند و حتی از دایره حمایت رسانه‌ها نیز خارج هستند. شهرآرامحله به مناسبت سالروز پرستار و به پاس قدردانی از پرستاران، به نزد کمک‌بھیار محله لشکر رفته که مدتی است در مراکز خدمات پرستاری مشغول به کار است و خاطره‌های مختلفی از بیماران خود دارد. مدت زیادی نیست که پرستاری می‌کند ولی سردوگرم چشیده روزگار است و در همین مسیر هم، کلی تجربه کسب کرده است. خانم «مریم وطن‌چیان» بهیاری است که پرستاری و مراقبت از چندین سالمند و نوزاد را در کارنامه خود دارد و به اصطلاح، استخوان شکسته فن پرستاری است. او از دواج کرده است و دو فرزند دختر و پسر هم دارد و با اینکه پرستاری وقت زیادی از او می‌گیرد، هیچ‌گاه از تربیت و مراقبت فرزندانش غافل نبوده است.

